

Scénář k rozhlasové reportáži - Karel Vilgus - Základní škola Lyčkovo náměstí

Anežka: Když bylo Karlu Vilgusovi necelých 24 let, zažil okupaci Československa v roce 1968.

KV2-0:26

“Byl to krásnej čas předtím, možná až moc krásnej, že všichni podleli takové euforii, aniž si uvědomovali, že si hrabou hrob sami pro sebe ne jako fyzicky to ne psychicky, že potom to setkání s realitou bylo o to složitější pro takovýhle lidi” 20:06- 20:42

Vojta: V souvislosti s událostmi v roce 1968 nikdy neuvažoval o emigraci.

19:06- 19:25

KV4 – 0:19 – po 68

“všichni kamarádi zvenčí se ozvali, všichni byli hrozně, přátelští, kamarádští a nabízeli mi ať uteču”

19:32- 19:41

“Vždycky mi to přišlo s podivem, jak se někdo může sebrat a odejít pryč, s tím, že bylo jasné, že zpátky už se nevrátí “

Sam: To ho nenapadlo, ani když mu později za jeho aktivity hrozilo nebezpečí. Říká o sobě, že nebyl statečný, ale přitom fotografoval historické události.

KV3/2-0:33

“ Když se Palach upálil tak od Karlovy univerzity se převážela rakev a odtamtud šel průvod, tak jsem to taky fotil” 22:19- 22:32

Anežka: V roce 1969 byl Karel Vilgus na týden zatčen kvůli obvinění, že přijel z Prahy do Ostravy bořit socialismus.

KV1 - 0:18

“Řvali, všichni křičeli.... Tak to víte, že jsem dostal facku tu a tam, jako když jsem se zdržel nebo jsem se ušklíbnul nebo něco takovýho” 29:24-29:31

“Vyhrožovali jako vždycky vyhrožuje ten silnější tomu slabšímu” 30:29- 30:32 (likvidace)

Vojta:

I přes všechny tyto překážky zůstal ve svém domovském prostředí - divadle Semafor. 40 let tam pracoval jako výtvarník a scénograf.

KV3/1 “To byli skvělí lidé, vím co jsem od nich mohl čekat nebyli tam v žádném případě takový problémy jako byli problémy v normálním světě, kde se jedná o peníze, tam nehrály podstatnou roli vůbec ne, čistě mezilidské vztahy” 27:15-27:35

Sam: Prostředí divadla bylo pro Karla Vilguse možností poznat nové lidi a i jeho budoucí ženu Hedviku. Výtvarníci a ilustrátorku knih, která byla jeho celoživotní inspirací.

KV6 – 0:15

“V určitý fázi jsem si uvědomil, že je lepší než já a člověk si říká o sobě jak je dobře jo a potom přijde taková chvíle prozření a zjišťuje, že není tak dobřej” 38:24-38:46

Anežka: Semknutí lidí ze Semaforu znamenalo po 17. listopadu 1989 podporu Sametové revoluce. Přirovnává to k roku 1968.

KV5 – 1:03

“Bylo zvláštní to, že ti lidi byli neskutečně...Po osmašedesátým roce to bylo nejhezčí vzepětí mezitím ono to brzo vzalo za své to je třeba přiznat, ale lidé každý bez nějakých vybízení tak přenášeli peníze protože se dělali letáky nebo něco takovýho všechno se muselo zaplatit z něčeho “ **52:45-53:17**

“Takže to všechno financovali lidé který za to nic nečekali přinášeli to jen v dobrý víře, že pomáhaj lepšímu žití než doposud” **53:23-53:44**

“Já jsem nechodil i domů vlastně jsme tam byli imrvére” **55:10-55:14**

Životní motta Karla Vilguse ho provázejí dodnes.

KV7 – 0:08

36:01-36:13

“Všechno je práce je tam deset procent talentu ale devadesát procent práce”

35:54-13:57

“Spoléhat na sebe hlavně”